

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7Er/429/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713205195
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3713205195.4

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v exekučnej veci oprávneného GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom mostová 185/2, 811 02 Bratislava I, IČO: 35 838 825, právne zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava I, IČO: 47 255 706, proti povinnej H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, XXX XX T. F., vedenej na Exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o vymoženie 2.595,05 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd **z a m i e t a** námietky oprávneného proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie.

Súd **z a m i e t a** návrh oprávneného na prerušenie konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného a vykonateľného exekučného titulu bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. poverený vykonaním exekúcie proti povinnej.

2. V priebehu exekúciu, potom ako súdny exekútor doručil oprávnenému Upovedomenie o zastavení starej exekúcie, tento podal v zákonom stanovenej lehote § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktorými žiadal upovedomenie o zastavení starej exekúcie zrušiť. Uviedol, že žiada, aby súd preveril totožnosť subjektu oprávneného v tomto konaní, nakoľko pohľadávky vymáhané v exekučných konaniach boli predmetom postupovania na tretiu osobu a to ešte pred prijatím zákona č. 233/2019 Z.z. Ďalej oprávnený uviedol, že Upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v rozpore so zákonom č. 233/2019 Z.z., keďže súdny exekútor nezapísal exekúciu v centrálnom registri do siedmich dní, odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis. Rovnako Upovedomenie o zastavení starej exekúcie neobsahuje stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, a preto je nepreskúmateľné. Z predmetného upovedomenia ďalej nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu starej exekúcie a aké úkony súdny exekútor vykonal, aby vymohol nárok oprávneného a odvrátil tak zastavenie starej exekúcie. Zároveň dal oprávnený súdu podnet na podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky o súlade ustanovení zákona č. 233/2019 Z.z. s jednotlivými článkami Ústavy Slovenskej republiky.

3. Súdny exekútor sa k námietkam oprávneného písomne vyjadril, pričom uviedol, že neevviduje zmluvu o postúpení pohľadávky na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka na strane povinného. Uvedené exekučné konanie bolo zastavené v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z., pretože uplynula rozhodná doba.

4. Súd sa oboznámil s obsahom námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie ako i s obsahom spisového materiálu a zistil nasledovné.

5. Dňa 22.04.2013 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie, ktorý návrh spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 02.05.2013.

6. Exekučným titulom je Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.01.2013, č.k. 5C/117/2012 -123, právoplatný dňa 15.02.2013a vykonateľný dňa 03.03.2013, ktorým bolo povinnej uložené zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 2.595,05 eur spolu s príslušenstvom.

7. Exekučný súd vydal dňa09.05.2013 poverenie č. 5306 072780, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v neprospech majetku povinnej na vymoženie uloženej povinnosti 2.959,05 eur spolu s príslušenstvom. Oprávneným bola spoločnosť GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Bratislava.

8. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 14.05.2013.

9. Dňa 06.05.2020 vydal poverený súdny exekútor Upovedomenie o zastavení starej exekúcie (ďalej len „Upovedomenie“), ktorým Upovedomením upovedomil oprávneného, že v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní, došlo k zastaveniu starej exekúcie, nakoľko od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov a k predĺženiu rozhodnej doby nedošlo, pričom sa nejedná o starú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.

10. Podľa Indikatívneho výpisu z Centrálného registra exekúcií súd zistil, že súdny exekútor zaregistroval exekúciu do Centrálného registra exekúcií.

11. Podľa § 7 ods. 1 veta prvá zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní“), proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky.

12. Námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie sú procesným inštitútom, ktorým zákon umožňuje oprávnenému brániť sa proti nedôvodne zastavenej exekúcii a ktorých účelom je zrušenie upovedomenia o zastavení starej exekúcie.

13. Exekučný súd v konaní o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť zastavenia starej exekúcie a námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie posudzuje v čase rozhodnom pre zastavenie starej exekúcie.

14. Súd berúc do úvahy horeuvedené ako i po oboznámení sa s obsahom spisu, najmä s poverením, s upovedomením o zastavení starej exekúcie a s námietkami proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie má za to, že námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie nie sú dôvodné, a to z nasledovných dôvodov:

15. Proti § 1 ods. 1 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“).

16. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

17. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

18. Podľa § 2 ods. 2 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o

a) vymoženie pohľadávky na výživnom,

b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní,

- c) vymozenie pohľadavky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu,
- d) vymozenie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie,
- e) vymozenie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu,
- f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15,- eur,
- g) starú exekúciu, v ktorej je povinný ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

19. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

20. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí, odklad starej exekúcie je povolený alebo je stará exekúcia odložená, rozhodná doba podľa § 3 sa predlžuje o 12 mesiacov odo dňa uplynutia doby, na ktorú je stará exekúcia odložená.

21. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o

- a) námietkach proti starej exekúcii,
- b) zastavení starej exekúcie,
- c) odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí,
- d) vylúčení veci zo starej exekúcie,
- e) návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí,
- f) schválení príklepu,
- g) schválení rozvrhu výťažku.

22. Podľa § 5 ods. 1 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

23. Podľa § 5 ods. 2 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje

- a) označenie oprávneného a povinného,
- b) spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu,
- c) dátum doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi,
- d) zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú,
- e) výšku vymoženej pohľadavky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného,
- f) výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty,
- g) výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona (ďalej len „paušálne trovy“), ak exekútor paušálne trovy uplatňuje,
- h) poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3.

24. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

25. Podľa § 37 ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, účastníkom konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkom len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon.

26. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, môže vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

27. Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku, ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

28. Podľa § 37 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

29. Podľa § 9a Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.0.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

30. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2016 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

31. Okruh účastníkov exekučného konania je vymedzený v ustanovení § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého sú účastníkmi konania oprávnený a povinný. V praxi však nemožno vylúčiť prechod alebo prevod práva, resp. povinností z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu. K prechodu práva, resp. povinností dochádza v zásade univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku).

32. Vzhľadom na časový aspekt začatia exekúcie bolo v danej veci potrebné, aby po postúpení vymáhanej pohľadávky, oprávnený ako účastník exekúcie, najneskôr do zastavenia exekúcie, túto skutočnosť oznámil súdnemu exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie, ktorý by potom podal na súd návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného a následného pokračovania v exekúcii s právnym nástupcom oprávneného, avšak k tomuto nedošlo, keďže oprávnený, ktorému táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, toto exekútorovi neoznámil, pričom súdny exekútor nie je oprávnený bez ingerencie účastníka konania podať sám návrh na pripustenie zmeny účastníka (pozri rozhodnutie KS TN zo dňa 12.07.2017, sp. zn. 5CoE/73/2017).

33. Z Exekučného poriadku jednoznačne a zrozumiteľne vyplýva, že oprávnený bol povinný oznámiť súdnemu exekútorovi skutočnosť, na ktorú sa odvoláva (postúpenie pohľadávky - pozn. súdu), a zároveň relevantnými listinnými dôkazmi toto svoje tvrdenie preukázať. Následne by bol súdny exekútor povinný v lehote 14 dní od doručenia tohto oznámenia, iniciovať na súd návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane exekúcie, ktorá skutočnosť by sa prejavila vydaním uznesenia súdu o ne/pripustení zmeny účastníka konania. Nakoľko v predmetnej exekúcii k vydaniu uznesenia o pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávneného nedošlo, v zmysle § 37 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, súd ďalej pokračoval v konaní s pôvodným oprávneným, teda so spoločnosťou GENERAL FACTORING, a.s..

34. Pokiaľ sa jedná o námietku oprávneného ohľadom nezapísania predmetnej exekúcie do centrálného registra exekúcií včas, resp. v lehote 7 dní, tu súd uvádza, že má za to, že z § 6 ods. 4 písm. b) Zákona č.

233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní je zrejme, že zákonodarca neviazal nepriznanie nároku na náhradu trov konania na včasnú registráciu exekúcie v centrálnom registri exekúcií, ale iba na jej registráciu. Je preto podľa názoru súdu irelevantné, v akej lehote bola exekúcia v registri exekúcií registrovaná, podstatná je tá skutočnosť, či v uvedenom registri bola alebo nebola registrovaná. Vzhľadom k tomu, že súd má bezplatný prístup do Centrálného registra exekúcií, vykonal prieskum a zistil, že exekúcia bola v Centrálnom registri exekúcií skutočne zapísaná. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že samotný Centrálny register exekúcií nedisponuje presným dátumom, kedy bola konkrétna exekúcia skutočne zapísaná, je z neho možné zistiť iba tú skutočnosť, či exekúcia v ňom zapísaná bola alebo nie. Pravdepodobne aj tento fakt mal vplyv na formuláciu zákonného ustanovenia § 6 ods. 4 písm. b), kedy je sankcionované iba nezapísanie exekúcie do Centrálného registra exekúcií, bez ohľadu na časový aspekt vykonania zápisu. Pokiaľ sa oprávnený dovoláva odkazu na § 211a ods. 3 Exekučného poriadku účinného od 01.01.2015, tu súd uvádza, že poznámky pod čiarou nemajú pre subjekty aplikujúce predmetný právny predpis záväznú povahu. K uvedenej skutočnosti súd odkazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Obo 160/2010 zo dňa 22.08.2011, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že pokiaľ je v zákone č. 233/2019 Z.z. uvedený odkaz na povinnosť registrácie starej exekúcie do centrálného registra exekúcií v Exekučnom poriadku iba formou poznámky pod čiarou, pre súd nie je táto poznámka legislatívne záväzná, a teda podstatné je iba to, či bola predmetná exekúcia do centrálného registra exekúcií skutočne zapísaná, bez ohľadu na bližší časový aspekt vykonania zápisu.

35. K námietke oprávneného, že súdny exekútor neuviedol v Upovedomení o zastavení starej exekúcie stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú súd uvádza, že z Upovedomenia o zastavení starej exekúcie jednoznačne vyplýva dôvod zastavenia starej exekúcie, a to uplynutie rozhodnej doby v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z. Zároveň súd zdôrazňuje, že zákon vyžaduje iba stručný opis skutočností odôvodňujúcich zastavenie starej exekúcie, pričom súd má za to, že aj uvedenie zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého sa stará exekúcia zastavuje spĺňa zákonnú požiadavku na stručnosť odôvodnenia.

36. Pokiaľ oprávnený vytyka vydanému Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie to, že v ňom súdny exekútor neuviedol, aké úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky vykonal v posledných 5 rokoch, tu súd uvádza, že v zmysle zákonných požiadaviek na obsahové náležitosti upovedomenia o zastavení starej exekúcie, zákonodarca túto požiadavku nevymedzil, a teda súdnemu exekútorovi takáto povinnosť neprislúcha a súd ju v rámci konania o námietkach skúmať nebude.

37. Vzhľadom k tomu, že predmetná exekúcia sa zastavila v súlade so zákonom č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní, a to uplynutím päťročnej rozhodnej doby (§ 2 ods. 1 písm. a/ Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní), čím Upovedomenie o zastavení starej exekúcie nebolo vydané v rozpore s citovaným zákonom, súd námietky oprávneného ako nedôvodné zamietol.

38. Vo vzťahu k podnetu oprávneného na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky o súlade ustanovení zákona č. 233/2019 Z.z. s jednotlivými článkami Ústavy Slovenskej republiky súd poukazuje na obsah tlačových správ publikovaných Ústavným súdom Slovenskej republiky, napríklad i Tlačovej správy ÚS SR zo dňa 10.02.2020, č. S1/5/2020, ktorou Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol ako zjavne neopodstatnené ústavné sťažnosti vedené napr. pod sp. zn. I. ÚS 69/2020 a I. ÚS 70/2020, ktoré napádali súladnosť ustanovení zákona č. 233/2019 Z.z. s jednotlivými článkami Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené tunajší súd dospel k záveru, že Ústavný súd Slovenskej republiky zaujal vo svojich tlačových správach k otázke súladnosti jednotlivých ustanovení zákona č. 233/2019 Z.z. s Ústavou SR jednoznačné stanovisko, kedy ústavné sťažnosti opakovane odmietol, čím zaviedol konštantnú rozhodovaciu prax v danej veci. Z uvedených dôvodov súd nepovažuje za potrebné iniciovať ďalšie konanie o súlade zákona č. 233/2019 Z.z. s Ústavou SR, a teda návrh oprávneného na prerušenie exekučného konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky považoval za nadbytočný a tento zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis.

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 244 CSP rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.